

24. Hilleshögs kyrka.

Pl. 13.

Litteratur: L 342. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 229 a; UFT 2 (1872), s. 29; E. Brate, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildning: Peringskiöld a. a. (osign. teckning); Brate 1901 (ATA).

Runstenen fanns enligt Peringskiöld i »Hillersjö Sakerstiemur, norr». Den har sedermera blivit uttagen och inlagd i vapenhusets golv, i nordöstra hörnet.

Sandsten. $0,65 \times 0,56$ m. Det bevarade stycket utgör övre delen av en runsten. På h. sidan är slingan delvis avslagen.

Inskrift:

... **fap₅ur sin + gub₁₀ hialbi** - - - **han** ...

... *faður sinn. Guð hialpi [and] han[s] ...*

»... sin fader. Gud hjälpe hans ande ...»

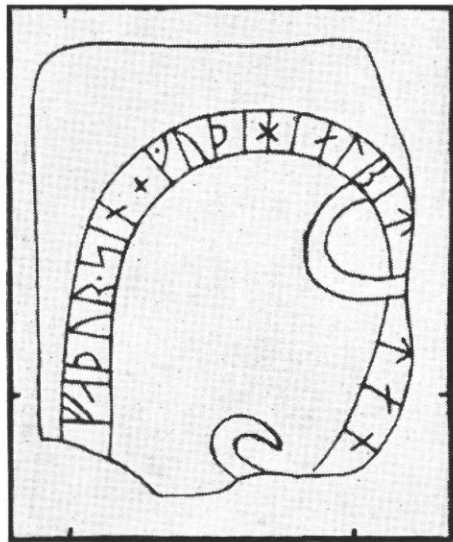

Fig. 19. U 24. Hilleshögs kyrka.
Ur: J. Peringskiöld, Monumenta.

Till läsningen: 9 **g** troligen stunget; 7 **i** icke stunget. Av 18—20 finns endast nedre delen av tre lodräta stavar i behåll. Av 21—23 saknas övre delarna, men runorna äro fullt säkra. Sk efter 17 **i** och framför 21 **h** ha säkerligen varit +, liksom efter 8 **n**, men endast de nedre korsarmarna finnas kvar.

25. Hilleshögs kyrka.

Pl. 12.

Runstenen befinner sig i tornmuren, på södra sidan, invid marken. Den har sannolikt kommit i dagen vid kyrkans restaurering 1921.

Gnejs. $1,82 \times 0,65$ m. Ristningens höjd 1,20 m. Stenens ytterkanter äro skadade, varvid den yttre slinglinjen och runornas toppar ha gått förlorade. Ytan är ojäm. Ristningen är delvis grund och otydlig.

Inskrift:

· **humfripr · lit × ris - · stn · pinsa · ifa - - · haur · bunta · sin · kup hialbi i ot hans**

Holmfriðr let ræis[a] stæin þennsa æf[tiR] Haur, bonda sinn. Guð hialpi and hans.

»Holmfrid lät resa denna sten efter Håur(?), sin make. Gud hjälpe hans ande.»

Till läsningen: Stungna runor förekomma icke; ostungna äro sålunda 10, 13, 20 och 39 **i**, 41 **k**. Bst i 4 **f** äro mycket små, men säkra. 24—26 **ifa** tydligt och säkert; av de följande två runorna finnas endast hst i behåll. 29—32 **haur** säkert. Bst i 29 **h** tydliga, särskilt på v. sidan. Bst i 30 **a** synes gå upp mot slinglinjen (möjligen en naturlig fördjupning). 31 **u** tydligt; övre delen av bst i 32 **r** skymtar endast svagt, nedre delen säkrare. 35 **n** har bst endast på h. sidan, 37 **a** endast på v. sidan. Högra bst i 36 **t** är bortslagen. 50 **i** synes vara hugget; ingen bst finnes. 51 **o**: båda bst tydliga, icke minst den övre; icke **n**. 53—56 **hans** stå i början av v. runslingan, ovanför slingknuten.